

Дело C-348/24

Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда

Дата на постъпване в Съда:

9 май 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunal Supremo — Sala de lo Contencioso-Administrativo
(Испания)

Дата на акта за преюдициално запитване:

12 април 2024 г.

Жалбоподател:

Compañía de Distribución Integral Logista, S. A.

Ответник:

Administración General del Estado

Предмет на главното производство

Касационна жалба, подадена от дружество дистрибутор срещу Administración General del Estado (Обща държавна администрация, Испания) — Установяване на задължения от Agencia Estatal de la Administración Tributaria (Държавна агенция „Данъчна администрация, Испания; наричана по-нататък „данъчната администрация“) — Актове за установяване на несъгласие с корекция на митнически задължения (actas de disconformidad) — Митническа стойност на стоките, поставени под режим на митническо складиране — Загуба на преференциалното тарифно третиране, което се прилага в момента на допускането за свободно обращение — Представяне извън срока на сертификата за произход на стоките

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициално запитване за тълкуване — Член 267ДФЕС — Определяне на митническата стойност на внесени стоки, поставени под режим на митническо складиране — Момент, към който трябва да се извърши остойносттаването — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 29, параграф 1, член 76, параграф 1, буква в), член 112, параграф 3 и член 214 — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Последователни продажби — Валидност на доказателствата за произход на стоките, за които се прилагат специални разпоредби при внос — Член 97к, параграф 5, член 97н, член 97у, параграф 7 и член 118 — Изтичане на двугодишния срок от датата на издаване или съставяне на посочените доказателства, когато в рамките на този срок е извършвано допускане за свободно обращение на част от стоката.

Преюдициалните въпроси

1. Що се отнася до митническата стойност, трябва ли член 29 от [Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността; наричан по-нататък „МКО“] да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба установява единствено метода за определяне на митническата стойност — договорната стойност, независимо от корекциите за увеличаване или намаляване, които трябва да бъдат извършени — но не определя момента, към който трябва да се извърши остойносттаването?
2. Отчитайки обстоятелството, че съгласно практиката на Съда, за целите на член 29 МКО методът за определяне на митническата стойност на стоките въз основа на тяхната договорна стойност се прилага, когато същите са продадени за износ в Европейския съюз, трябва ли посоченият член 29 МКО във връзка с член 112, параграф 3 и член 214 МКО да се тълкува в смисъл, че поставянето на стоките под режим на митническо складиране в съответствие с опростената процедура по член 76, параграф 1, буква в) МКО означава или допуска да се приеме, че продажбата на стоките е извършена за износ в Европейския съюз? От значение ли е за отговора на този въпрос обстоятелството, че стоките са допуснати за свободно обращение след продажба, извършена докато същите са се намирали в митническия склад?
3. При отрицателен отговор на въпросите по предходната точка, предвид обстоятелството, че *режимът на митническо складиране*, като режим с отложено плащане, не води до възникването на митническо задължение, каквото възниква в момента на допускане на стоките за свободно обращение, може ли въпреки това член 29 МКО, член 112, параграф 3 МКО и член 214 МКО да се тълкуват в смисъл, че моментът за определяне на митническата стойност е този на поставянето на стоката под режим на митническо складиране? По-конкретно, трябва ли посочените разпоредби задължително да се тълкуват в смисъл, че посочената стойност трябва да се

изчислява към момента, в който стоките се допускат за свободно обращение, с други думи, когато възниква митническото задължение, въпреки че тези стоки са поставени в митнически склад в по-ранен момент?

4. Може ли член 147 от [Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността; наричан по-нататък „РПМКО“] да се тълкува в смисъл, че в случай на схема на последователни продажби самият факт на въвеждане на стоките в митнически склад допуска да се приеме, че продажбата преди последната продажба, въз основа на която стоките са въведени в митническата територия [на Съюза], е извършена с цел износ в Европейския съюз?

5. По отношение на сертификатите за произход, трябва ли член 118 и член 97к РПМКО да се тълкуват в смисъл, че представянето на доказателството за целите на допускането за свободно обращение на стоките след изтичане на двугодишния срок води до изгубване на правото за прилагане на тарифните облекчения за преференциален произход, въпреки че сертификатът за произход, въз основа на който се иска тарифното облекчение, е използван при предходно допускане за свободно обращение на част от внесените стоки, извършвано рамките на посочения двугодишен срок?

Цитирани разпоредби от правото на Съюза

Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (наричан по-нататък „МКО“): член 29, член 76, параграф 1, буква а), членове 84, 98 и 201, член 112, параграф 3 и член 214.

Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (наричан по-нататък „РПМКО“): членове 95, 97к, 97н, 97у и 118, както и член 147, в редакцията след изменението му с Регламент (ЕО) № 1762/95 на Комисията от 19 юли 1995 година.

Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (наричан по-нататък „МКС“): член 70.

Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза: членове 128 и 347.

Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines (Насоки на Европейския съюз за прилагането в Съюза на разпоредбите относно валидността на доказателствата за произход за стоки, за които се прилагат специални разпоредби при внос).

Сборник с текстове по митническа стойност на Комитета по Митнически кодекс (Отдел „Митническа стойност“) (TAXUD/800/2002): коментар № 7.

Тълкувателна бележка 1.1 на Техническия комитет за митническо остойносттаване.

Решение на Съда от 12 декември 2013 г., Christodoulou и др. (C-116/12, EU:C:2013:825), т. 40.

Решения на Съда от 16 ноември 2006 г., Compaq Computer International Corporation (C-306/04, EU:C:2006:716), т. 30; от 20 декември 2017 г., Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984), т. 24; и от 20 юни 2019 г., Orbalt Rîga (C-1/18, EU:C:2019:519), т. 22.

Решение на Съда на Европейския съюз от 9 ноември 2017 г., LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839).

Решения на Съда от 6 юни 1990 г., Unifert (C-11/89, EU:C:1990:237), т. 11; и от 28 февруари 2008 г., Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128), т. 28.

Цитирани разпоредби от националното право

Решение на административно отделение на Audiencia Nacional (Национален съд, Испания) от 25 септември 2017 г. (жалба 520/2016, ES:AN:2017:3708).

Кратко представяне на фактите и на главното производство

- 1 Corporación Habanos (CH) продава на Altadis пури (първа продажба) и се ангажира с превоза на стоката от Куба до митническия склад в Агонсильо (Ла Риоха, Испания), където същата е въведена от дружеството дистрибутор Logista в качеството му на като получател.
- 2 Пурите с произход от Куба, складираны в митническия склад на Агонсильо и поставени под режим на митническо складиране, са били с различно местоназначение. Част от стоката Altadis продава на Logista; Logista, от своя страна, продава част от продадената му стока в Сеута и Мелила — зони, изключени от митническата територия на Съюза (наричана по-нататък „МТС“), а друга част на магазините за тютюневи изделия. Частта от стоката, предназначена за продажба на магазините за тютюневи изделия (предмет на главното производство), Logista въвежда в митнически склад в качеството си на получател, а Altadis запазва собствеността върху нея, докато Logista

договори продажбата с посочените магазини — момент, в който Altadis прехвърля собствеността на Logista (втора продажба), което дружество пристъпва към допускането на стоката за свободно обращение, за да бъде продадена и впоследствие доставена на съответния магазин за продажба на тютюневи изделия.

- 3 Данъчната администрация връчва на Logista няколко акта за установяване на несъгласие с корекция на митнически задължения по Общата външна митническа тарифа за финансовите 2012 г. — 2015 г.. Данъчната администрация се позовава на две отделни основания.
- 4 От една страна, корекцията е в резултат на обстоятелството, че декларираната митническа стойност, която съответства на продажната цена на кубинските пури от СН на Altadis, не отговаря на определените условия за прилагането на правилата за последователни продажби по член 147 РПМКО. Според данъчната администрация, първата продажба (от СН на Altadis), осъществена преди въвеждането на стоките в митническия склад, не е извършена за износ в МТС, поради което същата приема, че стойността, която е трябвало да бъде взета предвид като митническа стойност, е била тази на продажбата, въз основа на която реално е осъществен вносът на стоките в Европейския съюз, а това е продажбата, извършена от Altadis на дружеството жалбоподател Logista.
- 5 Другото основание за корекцията е констатацията на данъчната администрация, че внесените стоки (тютюневи изделия) с произход от Куба не са могли да се ползват от преференциалното тарифно третиране, приложено при допускането им за свободно обращение, тъй като са изтекли две години от издаването на сертификата за произход
- 6 На 16 и 19 януари 2015 г. (за финансовата 2012 г.), на 19 юни 2015 г. (за данъчната 2013 г.), на 30 ноември 2016 г. (за данъчната 2014 г.) и на 4 януари 2018 г. (за данъчната 2015 г.) са издадени актове за установяване на митнически задължения по Общата външна митническа тарифа, които потвърждават изцяло предложенията за корекция на Данъчната администрация.
- 7 Срещу тези актове са подадени административни жалби пред Tribunal Económico-Administrativo Central (Централен административно-икономически съд, Испания), който с решение от 25 октомври 2018 г. отхвърля изложените доводи срещу корекцията на митническите задължения по Общата външна митническа тарифа.
- 8 Logista обжалва решението на Tribunal Económico-Administrativo Central (Централен административно-икономически съд) по съдебен ред пред административно отделение на Audiencia Nacional (Национален съд), който отхвърля жалбата с решение от 9 юни 2021 г. — решение, срещу което е подадена касационна жалба, предмет на производството пред запитващата

юрисдикция — административно отделение на Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания).

Основни доводи на страните в главното производство

9 По отношение на момента на остойностяването на стоката и на въпроса дали ако същата се намира в митнически склад трябва да бъде доказано, че продажбата е извършена с цел износ в МТС, Logista твърди следното:

(i) митническата стойност, която трябва да бъде взета предвид при допускането за свободно обращение трябва да съответства на стойността на стоката към момента на поставянето ѝ под режим на митническо складиране, с други думи, договорната стойност на първата продажба или тази, осъществена между СН и Altadis, която е била единствена към този момент. В подкрепа на твърдението си Logista се позовава на член 112 МКО, съгласно който стойността на стоките трябва да бъде определена в момента на въвеждането им в митническия склад, дори митническото задължение да възниква в по-късен момент, който ще бъде допускането за свободно обращение;

(ii) посоченият член 112 е приложим в случаите на въвеждането на стоките в митнически складове, намиращи се в МТС, в съответствие с опростената процедура по член 76, параграф 1, буква в) МКО, и като специално правило тази разпоредба дерогира приложението на член 29 МКО.

(iii) изложените съображения карат Logista да счита, че последващото местоназначение на стоките е ирелевантно, тъй като самият факт на поставяне на стоките в митнически склад е достатъчен, за да се приеме, че същите са продадени за износ в МТС. Според Logista, това следва от член 147 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 и от точка 3.1 на коментар № 7 на Комитета по митнически кодекс (Отдел „Митническа стойност“) (TAXUD/800/2002);

(iv) поради това, спорът дали продажбата от СН на Altadis е извършена с цел износ в МТС е неотносим, доколкото към момента на остойностяването това е била единствената осъществена продажба и не е необходимо да се прилагат правилата за последващи продажби, установени в член 147 РПМКО;

(v) при условията на евентуалност, ако бъде счетено, че посоченият член 147 РПМКО намира приложение тъй като митническата стойност трябва да се определи към момента на допускането за свободно обращение, а не към този на въвеждане на стоката в митническия склад, и следователно, че са извършени две продажби (първата между СН и Altadis и втората между Altadis и Logista), в този случай продажбата, която следва да бъде взета предвид, е извършената между СН и Altadis, тъй като доколкото Logista е операторът, който притежава изключителните права за дистрибуция на

пурите на европейския пазар, цената е определената в първата продажба между СН и Altadis, защото това е цената за износ в МТС.

- 10 Държавната администрация, от своя страна, твърди по-специално следното:
- (i) член 29 МКО установява единствено метода за определяне на митническата стойност — договорната стойност, но не определя момента, в който трябва да се извърши остойностяването;
  - (ii) прилагането на метода за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност предполага да е извършена една продажба с цел износ, което не е доказано по отношение на първата продажба (от СН на Altadis). В това отношение данъчната администрация се позовава на член 147 РПМКО;
  - (iii) фактът, че дадена стока се въвежда в митнически склад, установен на територията на Съюза, не означава задължително, че същата е предназначена за износ в МТС, като не всички стоки, които СН продава на Altadis са за износ в тази територия.
- 11 По отношение на доказателствата за произход на стоките Logista счита, че членове 95, 97 и 118 РПМКО не изискват всички стоки от една и съща партида и с един и същ произход да бъдат допуснати за свободно обращение в рамките на двете години, следващи издаването на сертификатите за произход за тях — ако в рамките на двугодишния срок е извършвано допускане за свободно обращение на част от стоката, задължението за представяне на тези доказателства ще се счита изпълнено. Държавната администрация, от своя страна, твърди, че всяко допускане за свободно обращение на част от стоки от дадена партида е самостоятелно и следователно трябва да бъде придружено от отделен сертификат за произход.

Кратко изложение на мотивите за преюдициалното запитване

- 12 Tribunal Supremo (Върховен съд) иска да му бъде предоставено тълкуване на някои разпоредби от МКО и РПМКО, което му е необходимо, за да се произнесе по законосъобразността на установените митнически задължения по Общата външна митническа тарифа.
- 13 За решаването на спора е необходимо, от една страна, да се установи как трябва да се извърши определянето на митническата стойност на внесените стоки, поставени под режим на митническо складиране и впоследствие допуснати за свободно обращение в съответствие с опростената процедура за оформяне на място по член 76 от МКО. По-конкретно, Tribunal Supremo (Върховен съд) изпитва съмнения във връзка със систематичното тълкуване на член 29, параграф 1, член 76, параграф 1, буква в), член 112, параграф 3 и член 214 МКО, както и на член 147 РПМКО.

- 14 От друга страна, трябва да се прецени валидността на доказателствата за произход на стоките, за които се прилагат специални разпоредби при внос, след изтичане на двугодишния срок от датата на издаване или съставяне на тези доказателства, когато в рамките на този срок е извършвано допускане за свободно обращение на част от стоката. В тази връзка, съмненията на Tribunal Supremo (Върховен съд) се отнасят до тълкуването на член 97к, параграф 5, член 97н, член 97у, параграф 7 и член 118 РПМКО във връзка с член 108, параграф 1 МКО и с Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines.
- 15 На първо място, по отношение на определянето на митническата стойност запитващата юрисдикция изпитва редица съмнения, изложени в продължение. Член 29 МКО предвижда, че митническата стойност е договорната стойност, *когато продажбата на стоките е за износ с местоназначение в митническата територия на Общността*, което поставя въпроса дали член 29 МКО има за цел да установи единствено метода на определяне на митническата стойност — договорната стойност или разпоредбата определя и момента, към който трябва да се извърши това остойностяване.
- 16 В тази връзка в Тълкувателна бележка 1.1 на Техническият комитет за митническо остойностяване се посочва, че изразът в член 29 МКО „при продажбата им за износ“ не трябва да се разбира „като определящ момента, който трябва да се взема предвид за определяне на валидността на цената“, а като определящ за релевантна за целите на остойностяването тази цена, която е договорна при продажбата за износ. Въпреки това, предвид обстоятелството, че в разглежданото производство стоките са въведени в митнически склад и следователно са поставени под режим с отложено плащане, възниква съмнението дали методът за определяне на митническата стойност по посочения член 29 въз основа на тяхната договорна стойност се прилага само в случаите, когато стоките са продадени за износ с местоназначение в Съюза.
- 17 Освен това, доводите на жалбоподателя по отношение на тълкуването на член 112, параграф 3 и член 214 МКО във връзка с член 29 МКО пораждат съмнения дали митническата стойност на стоките в митническия склад трябва да се определя към момента на поставянето им под режим на митническо складиране, а не към момента на допускането им за свободно обращение.
- 18 Ако бъде прието, че за определяне на митническата стойност трябва да бъде взет момента на допускане за свободно обращение, възниква въпросът за евентуалното значение на правилата за последователни продажби по член 147 РПМКО за определянето на тази стойност, по-конкретно, дали е необходимо предходната продажба, която трябва да бъде взета предвид за тази цел, да е извършена с цел износ, както и дали ако продажбата трябва да

бъде извършена с цел износ, това условие се счита за изпълнено, когато стоките са поставени в митнически склад.

- 19 Според Tribunal Supremo (Върховен съд), практиката на Съда не предоставя очевиден отговор на тези въпроси. В точка 27 от решение от 9 ноември 2017 г., *LS Customs Services*, (C-46/16, EU:C:2017:839) относно тълкуването на член 29 МКО Съдът е постановил, че договорната стойност следва да съответства на цената за износ с местоназначение в Съюза. Поради това следва към момента на продажбата да бъде доказано, че стоките с произход от трета държава ще бъдат превозени към МТС [вж. също решения от 6 юни 1990 г., *Unifert* (наричано по-нататък „решение *Unifert*“), C-11/89, EU:C:1990:237, т. 11; и от 28 февруари 2008 г., *Carboni e derivati* (наричано по-нататък „решение *Carboni*“), C-263/06, EU:C:2008:128, т. 28], както и че само цената за стока, предназначена за територията на Съюза, може да се използва за предвиденото в член 29 от МКО митническо остойностяване (точка 28), а ако цената при продажба за износ в трета държава бъде призната за „договорна стойност“ по смисъла на член 29 от МКО, това би било в противоречие и с целта, която преследва правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване (точка 29).
- 20 Решение *Unifert* (C-11/89, EU:C:1990:237), обаче, не предоставя общ отговор на въпроса кога продажбите са предназначени за износ в Съюза. Съгласно това решение, обстоятелството, че стоката, която е предмет на продажба, се декларира за допускане за свободно обращение, се смята за достатъчно доказателство че тя е продадена за износ в митническата територия на Общността (точка 13) — правило, което е залегнало и в член 147, параграф 1 РПМКО и което евентуално би могло да намери приложение в разглеждания случай.
- 21 От друга страна, в решение *Carboni* (C-263/06, EU:C:2008:128) — макар отново да се припомня, че за целите на член 29, параграф 1 МКО следва към момента на продажбата да бъде доказано, че стоките с произход от трета държава ще бъдат превозени към МТС — не се обсъждат въпросите относно митническата стойност или митническото складиране.
- 22 За целите на тълкуването на член 147 РПМКО е необходимо да се отбележи също, че в член 128 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, приложим считано от 1 май 2016 г., вече не се споменава евентуална предходна продажба, а е предвидено, че стойността се определя въз основа на продажбата, Въпреки това, член 347 от посочения регламент установява преходна разпоредба, съгласно която до 31 декември 2017 г. договорната стойност може да бъде определена въз основа на предходна продажба, когато съществува договор, който е сключен преди това. Ето защо, с оглед приложението *ratione temporis* на член 147 РПМКО, следва да се установи дали в съответствие с посоченото решение *Unifert* (по-специално, т. 21 от същото), в случай на последователни продажби на дадена стока, за определянето на договорната стойност вносителят (който декларира стоката

за допускане за свободно обращение) може да избере която и да било от реално платените или подлежащи на плащане цени.

- 23 На второ място, що се отнася до валидността на доказателствата за произход, вносът на някои стоки, сред които и тютюневите изделия, се облага с мито, което трябва да бъде платено при допускането им за свободно обращение в МТС.
- 24 За стоките с произход от определени страни, чийто износ се цели да бъде насърчен, е предвидено прилагането на преференциалното тарифно третиране, като за доказване на обстоятелството, че тези стоки действително са с преференциален произход митническите органи изискват представянето на сертификат за произход в установените срокове.
- 25 В това отношение, противно на становището на държавната администрация, че представянето извън двугодишния срок на такъв сертификат води до отпадане на приложението на тарифното третиране за преференциален произход, жалбоподателят твърди, че такова отпадане не е налице, ако в рамките на този двугодишен срок е извършвано допускане за свободно обращение на част от стоката.
- 26 Различното тълкуване, което страните защитават, и самото съществуване на този прецедент, който съгласно решение на административно отделение на Audiencia Nacional (Национален съд, Испания) от 25 септември 2017 г., жалба 520/2016 (ES:AN:2017:3708) се признава от митническата администрация, поражда основателно съмнение относно загубата на преференциалното тарифно третиране в резултат на представянето извън двугодишния срок на посочените сертификати за произход, въпреки че в рамките на този срок такива сертификати са представени при допускане за свободно обращение на част от стоката от същата партида.